

Innst. O. nr. 99

(2008–2009)

Innstilling til Odelstinget fra forsvarskomiteen

Ot.prp. nr. 65 (2008–2009)

Innstilling fra forsvarskomiteen om lov om endringer i brann- og eksplosjonsvernloven og el-tilsynsloven

Til Odelstinget

1. SAMMENDRAG

1.1 Proposisjonens hovedinnhold

Justis- og politidepartementet (JD) legger med dette frem forslag om endringer i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) og lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr (el-tilsynsloven).

Lovendringsforslagene består hovedsakelig av en presisering og tydeliggjøring av dagens rettstilstand. Dette skal blant annet sikre tilstrekkelig hjemmelsgrunnlag for forskrifter som nå er gjenstand for revisjon, herunder forskrift 14. desember 1993 nr. 1133 om kvalifikasjoner for elektrofagfolk (fke). Lovendringsforslagene har også til formål å rette opp et par inkurier som oppsto under forrige lovredigering i 2002, hvor lov 14. juni 1974 nr. 39 om eksplosive varer, lov 21. mai 1971 nr. 47 om brannfarlige varer samt væsker og gasser under trykk og lov 5. juni 1987 nr. 26 om brannvern mv, ble slått sammen til brann- og eksplosjonsvernloven slik den foreligger i dag, jf. Ot.prp. nr. 28 (2001–2002). I tillegg fremmes noen nye forslag, herunder å utvide lovens virkeområde til også å omfatte "reaksjonsfarlig stoff", hjemmel for kommunene til å gi lokale forskrifter for oppskyting av fyrverkeri, samt en ny bestemmelse om statlig tilsyn med kommunesektoren (brannvesen) tilpasset det nye kapittel 10 A i lov

25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven).

Forslagene antas ikke å få store økonomiske eller administrative konsekvenser, verken for staten eller for private aktører.

1.2 Lovforslagets bakgrunn

1.2.1 Brann- og eksplosjonsvernloven

Brann- og eksplosjonsvernloven er det primære regelverk når det gjelder vern mot brann og eksplosjon, og inneholder både alminnelige plikter til å forebygge brann og eksplosjon samt bestemmelser om sentral og lokal organisering og gjennomføring av brann- og eksplosjonsvernarbeidet. Loven regulerer også forebyggende og beredskapsmessige forhold ved håndtering av en rekke farlige stoffer, herunder brann- og eksplosjonsfarlig stoff, stoffer under trykk og transport av alle typer farlig gods på veg og jernbane. Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) er den sentrale tilsynsmyndigheten etter loven. Viktige oppgaver på det lokale plan er tillagt kommunene ved brannvesenet.

I pakt med den økende oppmerksomhet rundt forsvarelig sikring av farlige stoffer med sikte på å unngå uønskede tilsiktede hendelser (terror, sabotasje med mer), ønsker departementet å tydeliggjøre i lovens formålsbestemmelse § 1 at den også gjelder sikring i forhold til slike tilsiktede hendelser.

Gjennom en endring i definisjonen av farlig stoff i § 4 foreslår departementet å utvide virkeområdet for brann- og eksplosjonsvernloven til også å omfatte reaksjonsfarlig stoff. Dette skal sikre en mer logisk og helhetlig forvaltning av loven slik at sikringstiltak også kan kreves i forhold til den risiko denne type stoffer representerer. Det vil herunder kunne reguleres og kreves sikringstiltak i forbindelse med stoffer som kan benyttes til fremstilling av eksplosiver og

andre farlige stoffer (prekursorer) som kan benyttes til uønskede tilskattede hendelser.

Det er i dag ingen helhetlig regulering av kravet til politiattest på brann- og eksplosjonsvernlovens område. Departementet mener det er behov for å styrke sikringsbestemmelsen knyttet til håndtering av eksplosiver, blant annet gjennom å sørge for en helhetlig og enhetlig tilnærming til alle som lovlig skal kunne håndtere eksplosiver. Departementet fremmer derfor forslag om en ny § 19 a om adgang og plikt for virksomheter som håndterer eksplosive stoffer til å kreve politiattest av sine ansatte.

Videre foreslås en endring av brann- og eksplosjonsvernloven § 19 og § 26 som tydeliggjør at også den som prosjekterer bygg og anlegg og produkter har et selvstendig ansvar for sikkerheten, og at departementets forskriftshjemmel også omfatter den som prosjekterer.

Det fremmes også forslag til en ny bestemmelse i brann- og eksplosjonsvernloven § 28 som gir Statens innkrevningssentral hjemmel for inndriving av krav på avgift og gebyr etter loven. I samme paragraf inntas også en bestemmelse om renteplikt ved for sen betaling.

For å tilpasse brann- og eksplosjonsvernlovens tilsynsregler til de nye bestemmelsene i kommuneloven foreslår departementet en egen bestemmelse om tilsyn med kommunenes plikter i ny § 31 a, hvor det sies uttrykkelig at tilsynet med kommunenes plikter er et lovlig tilsyn og at reglene i kommuneloven kapittel 10 A gjelder tilsvarende for sentral tilsynsmyndighet.

For å tilrettelegge for en best mulig oppfølging av DSBs sektorovergripende koordineringsoppgaver på samfunnssikkerhetsområdet, herunder utarbeidelse av den nasjonale brannstatistikk, foreslås en tydeliggjøring av hjemmelen i brann- og eksplosjonsvernloven § 33. Bestemmelsen gir DSB mulighet til å innhente opplysninger fra politiet og forsikringsselskapene uten hinder av den taushetsplikt som ellers gjelder, der dette er nødvendig for at direktoratet skal kunne sammenstille nasjonale statistiske oversikter til bruk i samfunnssikkerhetsarbeidet.

For å bedre sikkerheten i forbindelse med bruk av fyrverkeri fremmes forslag om en fullmaktsbestemmelse i brann- og eksplosjonsvernloven § 43 som gir departementet myndighet til å fastsette forskrifter som gir kommunene muligheter til å gi lokale forskrifter på fyrverkeriområdet.

1.2.2 El-tilsynsloven

El-tilsynsloven etablerer krav til sikker utførelse, drift og vedlikehold av elektriske anlegg og utstyr, og er hjemmelsgrunnlaget for DSBs og de lokale elektrisitetsilsyns tilsynsoppgaver på el-området.

Ut ifra et el-sikkerhetsperspektiv foreslår departementet en presisering av el-tilsynsloven § 2, som innebærer at elektriske anlegg, i tillegg til å utføres, drives og vedlikeholdes, skal prosjekteres slik at det ikke frembyr fare for liv, helse og materielle verdier.

For å tilrettelegge for en best mulig oppfølging av DSBs sektorovergripende koordineringsoppgaver på samfunnssikkerhetsområdet, fremmes dessuten forslag om en utvidelse av hjemmelen i el-tilsynsloven § 5 for DSB til også å kunne innhente opplysninger fra politiet og forsikringsselskapene uten hinder av den taushetsplikt som ellers gjelder, der dette er nødvendig for at direktoratet skal kunne sammenstille nasjonale statistiske oversikter til bruk i samfunnssikkerhetsarbeidet.

Departementet mener det er viktig å regulere kvalifikasjoner i alle faser av arbeid knyttet til elektriske anlegg, herunder prosjekteringsfasen. Departementet fremmer derfor forslag til ny § 12 første ledd om at Kongen kan gi forskrifter om krav til kvalifikasjoner som også kan omfatte den som prosjekterer elektriske anlegg og elektrisk utstyr.

1.2.3 Høringen

Etter først å ha vært forelagt samtlige departementer, ble forslag om endring i brann- og eksplosjonsvernloven og i el-tilsynsloven sendt på alminnelig høring 21. august 2008. Høringsfristen gikk ut 24. november 2008 og høringsinstansene er listet i kapittel 2.3 til proposisjonen.

Innholdet i høringsuttalelsene er referert eller gjengitt i tilknytning til de enkelte emner i proposisjonen hvor de er relevante. Hovedinntrykket fra høringsrunden er imidlertid at de fleste høringsinstansene er positive til forslaget om å endre brann- og eksplosjonsvernloven og el-tilsynsloven.

1.3 Brann- og eksplosjonsvernloven

1.3.1 Krav til sikring av farlig stoff

Gjeldende rett er at Brann- og eksplosjonsvernloven har som formål å verne liv, helse, miljø og materielle verdier mot brann og eksplosjon, ulykker med farlig stoff og farlig gods og andre akutte ulykker, jf. § 1. Når det gjelder hensynet til sikring av farlige stoffer så er dette ikke eksplisitt inntatt i dagens regelverk. Brann- og eksplosjonsvernloven § 19 første ledd angir at virksomheter skal sørge for at sikkerhet i forhold til brann, eksplosjon, håndtering av farlig stoff og transport av farlig gods på veg og jernbane blir ivaretatt på en forsvarlig måte. I henhold til § 20 første ledd omfatter dette enhver håndtering av farlige stoffer. Dette har vært ansett også å omfatte krav til sikring, selv om dette ikke uttrykkelig er angitt.

Departementet ønsket å synliggjøre viktigheten av behovet for sikring av farlige stoffer, og foreslo derfor i høringsnotatet at dette hensynet inntas eks-

plisitt i lovens formålsbestemmelse (§ 1) gjennom tilføyelsen "uønskede tilsiktede hendelser" som et av lovens vernehensyn.

Flertallet av høringsinstansene som har uttalt seg er positive til at sikring tas inn som et element i lovens formålsbestemmelse. SFT gir i sin høringsuttalelse uttrykk for at formuleringen "uønskede tilsiktede hendelser" er vid og uklar og at det således er behov for en nærmere presisering av lovens vernehensyn i formålsbestemmelsen. Departementet er imidlertid av den oppfatning at hva som innholdsmessig ligger i begrepet "uønskede tilsiktede hendelser" over tid har blitt så godt innarbeidet, blant annet gjennom NOU 2000:24 Et sårbart samfunn og NOU 2006:6 Når sikkerheten er viktigst, at formuleringen ikke bør volde nevneverdig uklarhet for de grupper som loven retter seg mot.

1.3.2 *Utvidelse av brann- og eksplosjonsvernlovens virkeområde*

Gjeldende rett er at Brann- og eksplosjonsvernloven omhandler alminnelige plikter til å forebygge brann og eksplosjon samt sentral og lokal organisering og gjennomføring av brann- og eksplosjonsvernarbeidet, jf. angivelsen av lovens virkeområde i § 2 første ledd. Videre omhandler loven ulykkes- og skadeforebyggende plikter i forbindelse med håndtering av farlig stoff, jf. § 2 annet ledd. Farlig stoff er i loven definert som brannfarlig-, eksplosjonsfarlig- og trykksatt stoff, jf. § 4 bokstav c. Innenfor dette området retter loven seg primært mot eier og bruker av farlig stoff og gjelder både utstyr og anlegg som benyttes ved håndtering av farlig stoff. I loven er det åpnet for at det i forskrift stilles krav til den som produserer, leverer, importerer eller markedsfører produkter som benyttes ved håndtering av farlig stoff, jf. § 26 tredje ledd. Med håndtering menes enhver omgang med farlig stoff slik som tilvirkning, oppbevaring, behandling, transport, lasting, lossing, erverv, handel, innførsel, utførsel, overføring, bruk og tilintetgjøring, jf. legaldefinisjonen i lovens § 4 bokstav d.

Håndtering av farlig stoff er også regulert i lov 13. mars 1981 nr. 6 om forurensning og om avfall (forurensningsloven) og lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven).

Forskrift 6. desember 1996 nr. 1127 om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter (internkontrollforskriften) og forskrift 17. juni 2005 nr. 672 om tiltak for å forebygge og begrense konsekvensene av storulykker i virksomheter der farlige kjemikalier forekommer (storulykkeforskriften) er blant annet hjemlet de tre ovenfornevnte lovene. Forvaltningen av lovgivningen ivaretas gjennom ulike samarbeidsordninger etablert mellom berørte myn-

digheter (blant annet Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, Statens forurensningstilsyn, Arbeidstilsynet, Petroleumstilsynet og Næringslivets sikkerhetsorganisasjon).

Departementet fant det ønskelig å gjøre visse endringer i brann- og eksplosjonsvernloven med sikte på å undergi stoffer som ved kontakt med andre stoffer kan utgjøre en risiko for farlig reaksjon, eller som kan anvendes i fremstilling av stoffer som kan benyttes til uønskede tilsiktede hendelser, en mer helhetlig regulering. Departementet foreslo i høringsnotatet å benytte betegnelsen "reaksjonsfarlig stoff" og innta dette som en spesiell kategori farlig stoff i definisjonsbestemmelsen i § 4.

Statens forurensningstilsyn (SFT) anførte i høringsrunden at de fant definisjonen av reaksjonsfarlig stoff for å være uklar og for omfattende. SFT hevdet i den anledning at reaksjonsfarlige stoffer er en gruppe stoffer som ikke tydelig er definert fordi de ikke finnes i publiserte stofflister.

Departementet har valgt å ta SFTs merknad til følge og foreslår følgende presisering i ordlyden i den foreslåtte endring i § 4 bokstav c tredje og fjerde strekpunkt (endringene er angitt i kursiv):

"Reaksjonsfarlig stoff: Fast, flytende eller gassformig stoff, stoffblanding, samt stoff som forekommer i kombinasjoner av slike tilstander, som ved kontakt med *vann, ved sitt* trykk, temperatur eller andre kjemiske *forhold*, representerer en fare for farlig reaksjon, eksplosjon eller utslipp av farlig gass, damp, *støv* eller *tåke*."

Det vises for øvrig til St.meld. nr. 41 (2000–2001) om brann- og eksplosjonsvern, hvor behovet for en styrking av sikkerhetsarbeidet også i forhold til andre farlige stoffer enn de som er brann- eller eksplosjonsfarlige ble understreket. Regjeringen signaliserte dessuten i St.meld. nr. 14 (2006–2007) Sammen for et giftfritt miljø - forutsetninger for en tryggere fremtid, jf. Innst. S. nr. 180 (2006–2007), at den for å styrke regelverket med hensyn til reduksjon av risiko for tredjepersons liv og helse ville fremme forslag om at definisjonen av farlig stoff i brann- og eksplosjonsvernloven utvides til også å omfatte stoffer som reagerer farlig med andre stoffer. Justis- og politidepartementet følger gjennom denne proposisjonen opp Regjeringens og Stortingets ønske.

1.3.3 *Hjemmel for virksomheter til å kreve politiattest for personer som skal håndtere eksplosjonsfarlig stoff i virksomheten*

Gjeldende rett er at det følger av forskrift 20. desember 1974 nr. 4 om strafferegistrering (strafferegistreringsforskriften) § 12 nr. 1 at politimesteren som hovedregel bare kan utstede politiattest når det i lov eller med klar hjemmel i lov er fastsatt at en per-

son må godtgjøre at han har ført en hederlig vandel, er straffet eller lignende.

Virksomheter som håndterer eksplosiver har i dag kun i enkelte tilfeller hjemmel til å kreve politiattest fra sine ansatte. I henhold til forskrift 26. juni 2002 nr. 922 om håndtering av eksplosjonsfarlig stoff (eksplosivforskriften) § 2-1 tredje ledd skal det ved tilvirkning, oppbevaring av større mengder og handel med eksplosiv vare utpekes en kompetent person, som skal påse at håndteringen foregår teknisk riktig og på lovlig måte. Det fremkommer i § 2-1 fjerde ledd at "utpekt person skal ha god vandel og kunne fremlegge politiattest som ikke skal være eldre enn tre måneder." Bestemmelsen gir imidlertid ikke hjemmel for å kreve politiattest av samtlige ansatte som håndterer eksplosjonsfarlig stoff. Denne sikkerhetsmessige svakheten ønsker departementet nå å rette på.

Videre foreligger det i dag krav om at den som søker DSB om utstedelse av sprengningssertifikat klasse A og B må kunne fremlegge politiattest, jf. eksplosivforskriften § 10-4 tiende og trettende ledd og § 10-5 tiende ledd.

Det foreligger i dag ingen helhetlig regulering av kravet til politiattest. Departementet mente det var behov for å styrke sikringsbestemmelsene knyttet til håndtering av eksplosiver, blant annet gjennom å ha en helhetlig og enhetlig tilnærming til alle som skal kunne håndtere eksplosiver. Departementet fremmet derfor i høringsnotatet forslag om en ny § 19 a om plikt for virksomheter som håndterer eksplosjonsfarlige stoffer til å kreve politiattest av sine ansatte.

Departementet sier seg imidlertid enig i de merknader Datatilsynet og Politidirektoratet har til lovteksten i endringsforslaget, og vil derfor foreta en ytterligere presisering av lovteksten slik at den blir i tråd med Datatilsynets og Politidirektoratets merknader. Departementet foreslår derfor følgende endring i ordlyden i den nye § 19 a (endringene er satt i kursiv):

"Virksomheter skal sørge for at arbeidstakere som håndterer eksplosjonsfarlig stoff av slik mengde eller type som departementet bestemmer i forskrift, legger frem ordinær politiattest. *Attesten skal vise om arbeidstakeren har slik vandel at vedkommende kan finnes skikket i henhold til brann- og eksplosjonsvernlovgivningens formål.*

Sentral tilsynsmyndighet kan kreve fremlagt ordinær politiattest før utstedelse av bestemte sertifikater eller tillatelser til personer eller virksomheter som håndterer eksplosiv vare.

Departementet kan gi utfyllende forskrifter om politiattester etter denne bestemmelsen, herunder *om oppbevaring*, tidspunkt for utstedelse og hvilke virksomheter som omfattes."

I proposisjonens kapittel 3.3.4.1 til 3.3.4.8 er det gitt en grundig gjennomgang av flere forhold angående

de det foreslåtte kravet om politiattest for personer som skal håndtere eksplosjonsfarlig stoffer.

1.3.4 Krav til den som prosjekterer bygg og anlegg

Gjeldende rett er at Brann- og eksplosjonsvernloven kapittel 4 omhandler de plikter som retter seg særskilt mot virksomheter. Kapittel 4 utdypet og presiserer de alminnelige pliktene i lovens kapittel 2 om krav til aktsomhet, forebyggende sikringstiltak og systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid. Virksomhet er nærmere definert i lovens § 4 bokstav f, hvor det fremgår at "med virksomhet menes ethvert offentlig og privat foretak uansett om foretaket er etablert med henblikk på forretningsmessig fortjeneste eller ikke." Lovens virksomhetsbegrep favner således vidt, se for øvrig omtalen i Ot.prp. nr. 28 (2001–2002) side 41-42.

I brann- og eksplosjonsvernloven § 19 første ledd fremgår det at "virksomheter skal sørge for at sikkerheten i forhold til brann, eksplosjon, håndtering av farlig stoff og transport av farlig gods på veg og jernbane blir ivaretatt på en forsvarlig måte. Sikkerhetshensyn skal være integrert i alle virksomhetens faser, herunder planlegging, etablering, drift og avvikling." Ved at ordlyden "planlegging" nevnes, tolkes bestemmelsen dit hen at den også omfatter de som prosjekterer selve anlegget. Planlegging er imidlertid ikke et innarbeidet begrep i denne sammenhengen og det er derfor ønskelig at prosjektering eksplisitt nevnes i loven.

På bakgrunn av de overnevnte forhold fremmet departementet forslag om at det inntas en presisering i brann- og eksplosjonsvernloven § 19 første ledd, slik at den som prosjekterer anlegg eksplisitt blir omfattet av plikten til å sørge for at sikkerheten i forhold til brann, eksplosjon og håndtering av farlig stoff blir ivaretatt på en forsvarlig måte.

Departementet foreslo i høringsnotatet – og fastholder sitt forslag etter høringsrunden, at § 19 første ledd presiseres på følgende måte:

"Virksomheter skal sørge for at sikkerheten i forhold til brann, eksplosjon, håndtering av farlig stoff og transport av farlig gods på veg og jernbane blir ivaretatt på en forsvarlig måte. Sikkerhetshensyn skal være integrert i alle virksomhetens faser, herunder planlegging, *prosjektering*, etablering, drift og avvikling."

1.3.5 Krav til den som prosjekterer produkter

Gjeldende rett er at Brann- og eksplosjonsvernloven kapittel 5 omhandler krav til produkter. Hva som regnes som produkt er nærmere definert i lovens § 4 bokstav e, hvor det angis at dette omfatter blant annet farlige stoffer og innretninger, utstyr og apparater som benyttes ved håndtering av farlige stoffer. Lo-

vens definisjon av produkter er således vid og omfatter alt fra rene forbrukerprodukter til utstyr og innretninger som er beregnet for industriell bruk, herunder utstyr som inngår i et større anlegg.

I brann- og eksplosjonsvernloven § 26 første ledd fremgår det at "produkter som benyttes ved håndtering av farlig stoff og farlig gods skal være utført slik at de er formålstjenlige og sikre." Videre fremgår det at produktene "til enhver tid skal være i slik stand at det ikke oppstår fare for brann, eksplosjon eller annen ulykke og at "montering skal være utført fagmessig og betryggende." I bestemmelsens tredje ledd er departementet gitt en hjemmel til å gi forskrifter om "krav til produkter og krav til den som produserer, leverer, importerer eller markedsfører produkter."

Med ordlyden "utført" i brann- og eksplosjonsvernloven § 26 første ledd kan loven tolkes til også å omfatte den som prosjekterer, utvikler eller konstruerer utstyr og produkter, det vil si den som utarbeider tegninger og planer for produktets design og funksjonalitet. Den som konstruerer og prosjekterer utstyr og produkter er imidlertid ikke eksplisitt nevnt i § 26, og det har derfor vært reist tvil om hvorvidt departementet har hjemmel til å ilegge den som prosjekterer plikter på forskriftsnivå.

Departementet foreslår at for at formålet med loven skal kunne oppnås er det viktig at sikkerhetshensyn tas med i alle faser, fra prosjektering og konstruksjon til produksjon, omsetning og bruk. På bakgrunn av dette foreslo departementet i høringsnotatet å presisere i loven at forskrifthjemmelen i § 26 tredje ledd også omfatter den som prosjekterer og konstruerer produkter. Dette vil omfatte både prosjekteringen av produktene som sådanne og den prosjektering som gjelder sammenstilling og montering av innretninger, utstyr med mer.

Departementet foreslo i høringsnotatet at § 26 tredje ledd presiseres på følgende måte:

"Departementet kan gi forskrifter om krav til produkter og krav til den som *prosjekterer*, produserer, leverer, importerer eller markedsfører produkter, herunder krav om kvalitet og godkjenning av de stoffer som omfattes av loven, forbud mot eller påbud om bruk av produkter."

Ingen av høringsinstansene hadde noen særlige kommentarer tilknyttet departementets forslag om endring i § 26 tredje ledd.

1.3.6 Hjemmel for inndrivning av krav på avgift og gebyr etter brann- og eksplosjonsvernloven og om renteplikt ved for sen betaling

Slik loven i dag lyder gjelder bestemmelsen om renteplikt etter reglene i § 26 i lov 6. juni 1975 nr. 29 om egedomsskatt til kommunane kun for gebyr for

kommunal feiing og tilsyn med fyringsanlegg, og ikke for avgifter og gebyr til dekning av utgiftene forbundet med gjennomføringen av tilsynsmyndighetenes oppgaver etter brann- og eksplosjonsvernloven.

Statens Innkrevingsentral har påpekt at gjeldende tvangshjemmel i § 28 i brann- og eksplosjonsvernloven ikke gir tilstrekkelig hjemmel for inndrivning av kravene dersom kravene ikke innfris. I den lovgivning som gjaldt før brann- og eksplosjonsvernloven trådte i kraft var det inntatt slike bestemmelser. Ved lovrevisjonen i 2002 har hjemmelen ved en inkurie falt bort. Dette innebærer at det i dag ikke skjer inndrivning hos Statens innkrevingsentral av forfalte krav som er hjemlet i brann- og eksplosjonsvernloven.

Departementet ønsker å slå fast direkte i bestemmelsen at renteplikt ved for sen betaling av avgifter og gebyr fastsatt i medhold av bestemmelsens første og annet ledd skal følge reglene i § 26 i lov 6. juni 1975 nr. 29 om egedomsskatt til kommunane, jf. eltilsynsloven § 4 annet ledd. Videre ønsker departementet å ta bestemmelsen om renteplikt ut av dagens annet ledd og la dette stå som et nytt tredje ledd. Slik loven er utformet i dag er bestemmelsen om renteplikt inntatt i lovens § 28 annet ledd, annet punktum. Ved å utvide virkeområdet for renteplikt til å omfatte for sen betaling av avgifter og gebyr fastsatt i medhold av bestemmelsens første og annet ledd, er det lovteknisk bedre at bestemmelsen om renteplikt blir inntatt i et nytt tredje ledd. Nåværende § 28 tredje ledd blir således nytt fjerde ledd.

Videre mener departementet det er nødvendig å innta et nytt femte ledd i brann- og eksplosjonsvernlovens § 28, tilsvarende eltilsynsloven § 4, som eksplisitt angir hvilke beføyelser Statens innkrevningsentral kan anvende ved inndrivning av krav, jf. at det i dag ikke skjer inndrivning hos Statens innkrevingsentral av forfalte krav som er hjemlet i brann- og eksplosjonsvernloven.

1.3.7 Statlig tilsyn med kommunale brannvesen

Etter gjeldende lovs system er tilsynet etter brann- og eksplosjonsvernloven delt mellom statlige og kommunale organer. Ifølge lovens § 31 kan Kongen bestemme hvem som skal være sentral tilsynsmyndighet. Etter delegeringsvedtak 12. desember 2003 er DSB gjort til sentral tilsynsmyndighet etter loven. DSB utfører på denne bakgrunn tilsyn med kommunenes oppfyllelse av plikter etter loven.

Kommunens plikter er regulert i lovens kapittel 3. Av disse pliktene føres det i dag tilsyn med plikten til å etablere og drive brannvesen, herunder plikten til å gjennomføre en risiko- og sårbarhetsanalyse for å dimensjonere og tilpasse brannvesenet lokale forhold, plikten til å identifisere og føre tilsyn med særskilte brannobjekter, plikten til å samarbeide med an-

dre kommuner om forebyggende og beredskapsmessige oppgaver og plikten til å drive nødalarmeringsentral, jf. lovens §§ 9 til 16.

Med det nye kapittel 10 A i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) er regler om statlig tilsyn med kommunesektoren blitt en del av kommuneloven. Kapittel 10 A inneholder felles regler om rammer, prosedyrer og virkemidler for statlig tilsyn med kommunesektoren. Reglene skal gjøre statens tilsyn med kommunene mer oversiktlig, enhetlig og forutsigbart.

Hovedsynspunktet bak lovendringen er at kommuneloven skal regulere hvordan tilsyn gjennomføres (rammer og myndighet for tilsyn, saksbehandlingsregler, klage og virkemiddelbruk), mens særlov-givningen skal angi hvilke områder det skal føres tilsyn med, jf. Ot.prp. nr. 97 (2005–2006) og Innst. O. nr. 19 (2006–2007) Statleg tilsyn med kommunesektoren. Utover dette gjelder alminnelige prinsipper om forholdet mellom spesiell lov og generell lov.

Selv om de fleste kommuner oppfyller sine plikter etter brann- og eksplosjonsvernloven, viser likevel DSBs tilsynsaktivitet at det fortsatt forekommer avvik fra lovens krav i ikke ubetydelig grad. Etter departementets vurdering er det ingen andre egnede kontroll- og påvirkningsmåter enn tilsyn som vil være tilstrekkelig effektive med sikte på å følge opp kommunenes oppfyllelse av lovens plikter. Spesielt gjelder dette med hensyn til det kommunale brannvesenets forebyggende arbeid, hvor andre kontroll- og påvirkningsmekanismer ikke naturlig aktiviseres før etter at ulykken er inntruffet. På bakgrunn av dette ønsker departementet å videreføre tilsynet med kommunenes oppfyllelse av pliktene etter §§ 9 til 16, med tilpasning til kommunelovens regler. Departementet foreslår å regulere statlig tilsyn med kommunesektoren i ny § 31 a.

Den alminnelige regelen om at tilsynsorganet kan fastsette tvangsmulkt i brann- og eksplosjonsvernloven § 39 videreføres. Det må imidlertid presiseres at adgangen til å ilegge tvangsmulkt kun gjelder for kommunens aktørplikter, det vil si de plikter som gjelder alle og enhver som driver virksomhet som faller inn under brann- og eksplosjonsvernloven, jf. Innst. O. nr. 19 (2006–2007).

Departementet forutsetter at kommunene vil følge opp pålegg som gjelder lovpålagte kommuneplikter selv om tilsynsmyndigheten ikke har adgang til å ilegge tvangsmulkt når det gjelder manglende oppfyllelse av slike plikter.

Departementet ønsker å forbeholde seg retten til å endre hvem som er tilsynsmyndighet etter denne bestemmelsen, og gjeldende § 31 foreslås derfor videreført med sin nåværende ordlyd.

1.3.8 Innhenting av opplysninger uten hinder av taushetsplikt

Gjeldende rett er gitt i brann- og eksplosjonsvernloven § 33 første ledd hjemler en rett for tilsynsmyndigheten til å innhente opplysninger fra enhver som er underlagt tilsyn etter lovene, uten hinder av taushetsplikt. Bestemmelsen er imidlertid begrenset til å gjelde de opplysninger som anses nødvendige for utøvelsen av tilsynet. Videre følger det av brann- og eksplosjonsvernloven § 33 annet ledd at slike opplysninger også kan kreves fra andre offentlige tilsynsmyndigheter uten hinder av den taushetsplikt som ellers gjelder. Opplysningsplikten gjelder kun de opplysninger som er nødvendige for at tilsynsmyndigheten skal kunne utføre sine oppgaver etter loven.

Ut ifra et tilgjengelighetshensyn foreslår departementet å samle hjemmelsgrunnlaget for innhenting av opplysninger fra politi og forsikringsbransjen uten hinder av taushetsplikt i et nytt tredje ledd i brann- og eksplosjonsvernloven § 33, til tross for at det i dag foreligger tilstrekkelig hjemmelsgrunnlag for innhenting av slike opplysninger fra politiet. Videre foreslår departementet at det presiseres at opplysningsplikten i brann- og eksplosjonsvernloven § 33 tredje ledd kun gjelder opplysninger som er nødvendige for at tilsynsmyndigheten skal kunne sammenstille nasjonale statistiske oversikter til bruk i samfunnssikkerhetsarbeidet.

I tillegg foreslås en endring i overskriften i brann- og eksplosjonsvernlovens kapittel 7 for å synliggjøre at kapittelet også omfatter opplysningsplikt.

1.3.9 Hjemmel for departementet til å fastsette forskrifter om kommuners fullmakt til å gi lokale forskrifter om bruk av fyrverkeri

Bruk av fyrverkeri reguleres i dag av brann- og eksplosjonsvernloven og forskrift 26. juni 2002 nr. 922 om håndtering av eksplosjonsfarlig stoff (eksplosivforskriften). Av lovens § 5 fremgår det at enhver skal utvise alminnelig aktsomhet og opptre på en slik måte at brann, eksplosjon og annen ulykke forebygges. Kravene til aktsomhet er nærmere utdypet i eksplosivforskriften § 2-9, der det fremgår at pyrotekniske artikler og gjenstander skal brukes til det formål de er bestemt for, og i samsvar med den bruksanvisningen som følger varen.

I medhold av brann- og eksplosjonsvernloven § 26 tredje ledd vil departementet kunne gi forskrifter om krav til produkter og krav til den som produserer, leverer, transporterer eller markedsfører produkter. Det vil med hjemmel i denne bestemmelsen kunne fastsettes forbud mot enkelte kategorier produkter, herunder fyrverkeri.

Videre kan den enkelte kommune med hjemmel i lov 4. august 1995 nr. 53 om politiet (politiloven) § 14 fastsette lokale politivedtekter, som blant annet

vil kunne begrense oppskyting av fyrverkeri i kommunen. Slike bestemmelser vil kunne vedtas med virkning på, utover eller i umiddelbar nærhet av offentlig sted.

Departementet foreslo i høringsnotatet at det i loven inntas en ny bestemmelse i brann- og eksplosjonsvernloven § 43, som gir departementet hjemmel til å gi forskrifter om kommuners adgang til å gi lokale forskrifter om oppskyting av fyrverkeri.

Bakgrunnen for forslaget er at DSB i en årrekke har ført statistikk over skader voldt på nyttårsaften som følge av bruk av fyrverkeri. Antallet registrerte skader forårsaket av fyrverkeri er høyt, med en foreløpig topp etter nyttårsfeiringen 2007/2008 med 155 personskader.

De av høringsinstansene som har uttalt seg om forslaget om fullmaktshjemmel for kommunene til å gi lokale forskrifter om bruk av fyrverkeri, støtter departementets forslag.

1.4 El-tilsynsloven. Lovendringsforslag med kommentarer

1.4.1 *Krav til den som prosjekterer og kontrollerer*

El-tilsynsloven § 2 angir at elektriske anlegg skal utføres, drives og vedlikeholdes slik at de ikke frembyr fare for liv, helse og materielle verdier.

Departementets vurdering er at ut fra et el-sikkerhetsperspektiv er det viktig å regulere kvalifikasjoner i alle faser av arbeid knyttet til elektriske anlegg. Dette gjelder også for prosjekteringsfasen, da dette er en viktig fase hvor mange av premissene for det ferdige anlegget blir lagt. Det vises i den forbindelse til omtalen under kapittel 3.4 og 3.5 om krav til den som prosjekterer i henhold til brann- og eksplosjonsvernloven. Under den pågående revisjon av forskrift 14. desember 1993 nr. 1133 om kvalifikasjoner for elektrofagfolk (fke) foreslås det derfor å oppstille kvalifikasjonskrav til prosjekterende. Det har imidlertid blitt reist tvil om el-tilsynsloven gir tilstrekkelig hjemmel for et slikt krav. Hittil har prosjektering vært tolket inn under begrepet "utføre".

Videre har det å kontrollere elektriske anlegg blitt tolket inn i begrepet "utføre". Kontrollen av de elektriske anleggene er en fase som skal sikre at anleggene ikke frembyr fare for liv, helse og materielle verdier. For å unngå tolkningstvill bør etter departementets vurdering også denne fasen tydeliggjøres i § 2.

EL og IT Forbundet og Drammen kommune uttaler at de støtter departementets vurdering av behovet for kvalifikasjoner ved prosjektering og kontrollering av elektriske anlegg og utstyr.

1.4.2 *Innhenting av opplysninger uten hinder av taushetsplikt*

El-tilsynsloven § 5 fjerde ledd hjemler en rett for tilsynsmyndigheten til å innhente opplysninger fra enhver som er underlagt tilsyn etter lovene, uten hinder av taushetsplikt. Bestemmelsen er imidlertid begrenset til å gjelde de opplysninger som anses nødvendige for utøvelsen av tilsynet. Videre følger det av el-tilsynsloven § 5 femte ledd at slike opplysninger også kan kreves fra andre offentlige tilsynsmyndigheter uten hinder av den taushetsplikt som ellers gjelder. Opplysningsplikten gjelder kun de opplysninger som er nødvendige for at tilsynsmyndigheten skal kunne utføre sine oppgaver etter loven.

Departementet foreslår at på samme måte som ved forslag til endring i § 33 i brann- og eksplosjonsvernloven, at det inntas en hjemmel for innhenting av opplysninger fra politi og forsikringsbransjen uten hinder av taushetsplikt i et nytt sjettede ledd i el-tilsynsloven § 5. Derved blir også bestemmelsene om innhenting av opplysninger i brann- og eksplosjonsvernloven og el-tilsynsloven harmonisert.

1.4.3 *Krav til kvalifikasjoner*

El-tilsynsloven stiller krav til at elektriske anlegg skal utføres, drives og vedlikeholdes slik at de ikke frembyr fare for liv, helse og materielle verdier, jf. § 2 første ledd. For at formålet i el-tilsynsloven skal kunne oppnås er det viktig å kunne regulere alle faser av arbeidet. Departementets forslag til ny § 12 første ledd har til hensikt å ivareta dette el-sikkerhetsperspektivet. Departementet tilsikter med formuleringen "arbeid knyttet til " at bestemmelsen skal omfatte alle faser; fra planlegging, prosjektering til reparasjon og kontroll, både for elektriske anlegg og elektrisk utstyr.

1.5 Økonomiske og administrative konsekvenser

De fleste av virksomhetene som blir berørt av at loven utvides til å omfatte reaksjonsfarlige stoffer er allerede underlagt brann- og eksplosjonsvernloven, da de også håndterer brannfarlige eller trykksatte stoffer. For virksomhetene vil derfor de ekstra kostnadene ved lovendringene bli beskjedne.

I og med at de fleste virksomheter som blir omfattet av lovendringen allerede er omfattet av Direktoratet for samfunnsikkerhet og beredskaps (DSB) forvaltningsområde, vil lovendringen ikke medføre administrative konsekvenser av betydning for DSB.

Forslaget om å innføre en eksplisitt bestemmelse om politiattest for arbeidstakere som skal arbeide i virksomhet som håndterer eksplosjonsfarlig stoff får begrensede administrative og økonomiske konsekvenser.

De øvrige lovendringene legger til rette for mer hensiktsmessig regulering og tilsyn. Eventuelle øko-

nomiske konsekvenser for staten som følge av forslagene dekkes innenfor berørte departementers eksisterende budsjettammer.

1.6 Merknader til de enkelte bestemmelsene

Departementets merknader til endringene i brann- og eksplosjonsvernloven og til endringer i ertilsynsloven er gitt i kapittel 5 og 6 proposisjonen.

2. KOMITEENS MERKNADER

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Bendiks H. Arnesen, Thorbjørn Jagland og Signe Øye, fra Fremskrittspartiet, Per Roar Bredvold, Henning Skumsvoll og Per Ove Width, fra Høyre, lederen Jan Petersen, og fra Sosialistisk Venstreparti, Bjørn Jacobsen, deler Regjeringens ønske om å synliggjøre viktigheten av behovet for sikring av farlige stoffer. Komiteen registrerer at det etter terrorbombene i Madrid 11. mars 2004 og i London 7. juli 2005, gradvis har oppstått større konsensus mellom EUs medlemsland om nødvendigheten av å finne frem til et mest mulig harmonisert system for å hindre at eksplosiver og annet utstyr til å fremstille hjemmelagde bomber faller i hendene på uvedkommende.

Komiteen merker seg at departementet innledningsvis ønsket å gjøre visse endringer i brann- og eksplosjonsvernloven med sikte på å undergi stoffer som ved kontakt med andre stoffer, kan utgjøre en risiko for en farlig reaksjon, eller som kan anvendes i fremstilling av stoffer som kan benyttes til uønskede tilsiktede hendelser, og at man ønsket å benytte betegnelsen "reaksjonsfarlig stoff". Komiteen deler synet til Statens forurensningstilsyn om at den ovenstående formuleringen er uklar og svært omfattende, og komiteen er på bakgrunn av dette derfor fornøyd med at Regjeringen har valgt å ta dette til etterretning.

Komiteen deler Regjeringens syn på at det i dag ikke foreligger noen helhetlig regulering av kravet til politiattest. Komiteen merker seg at det er kommet merknader fra Datatilsynet som er noe kritisk til omfanget som formuleringen i § 19 legger opp til.

Komiteen deler Regjeringens syn på at en stor del av reguleringen på farlig stoff-området er implementering av internasjonale krav fra FN eller EU. Komiteen ser også at det i Danmark er funnet behov for slike krav til vandelsjekk. Komiteen deler Regjeringens syn på at dette forslaget ikke skal ha til hensikt å fungere som et yrkesforbud i form av at det kreves plettfri vandel for å håndtere eksplosive varer. Det er kun straffbare forhold, som har betydning ut

fra hensynet til å motvirke uønskede tilsiktede hendelser med eksplosiver, som er relevante i så måte.

Komiteen er enig at det skal være en plikt for arbeidsgivere å kreve politiattest når de ansetter personer som skal håndtere eksplosive varer. Komiteen registrerer at kravet om politiattest ikke skal gjelde for ansatte som håndterer pyrotekniske varer, det vil si at fyrverkeri, pyrotekniske leketøy m.m. faller utenfor kravet.

Komiteen innser at det ikke vil være hensiktsmessig å gi denne loven tilbakevirkende kraft, og at det derfor kun skal bes om politiattest for de som settes etter lovens ikrafttredelse.

Komiteen deler fullt ut Regjeringens syn om at det er nødvendig med en presisering i brann- og eksplosjonsvernloven § 19 første ledd, slik at den som prosjekterer bygg og anlegg eksplisitt blir omfattet av plikten til å sørge for at sikkerheten i forhold til brann, eksplosjon og håndtering av farlig stoff blir ivaretatt på en forsvarlig måte.

Komiteen er enig i at utviklingen går i retning av at forbrukere i stadig større grad tar i bruk farlig stoff i ulike sammenhenger. Særlig gjelder dette gass til matlaging og oppvarming. Komiteen mener derfor det er rett at de som konstruerer og produserer denne typen utstyr og produkter, tar høyde for sikkerheten i den fasen det utarbeides løsninger som er grunnlag for selve utførelsen eller produksjonen.

Komiteen er enig med Regjeringen i at det har blitt behov for en tilpassing av brann- og eksplosjonsvernloven i forhold til kommuneloven og anser dette som en riktig endring i forhold til kommuneloven. Komiteen er helt enig i at brannvesenet er landets viktigste tekniske redningsressurs, og må være kompetent til å håndtere store og små hendelser. Komiteen deler på denne bakgrunn begrunnelsen for at ansvaret for brannvesenet er lagt til kommunene, at det lokale brannvesenet bør være tilpasset og dimensjonert for behovet på stedet. Komiteen deler Regjeringens syn på at for å sikre effektiv og kompetent brann- og redningsinnsats fra landets 340 brannvesen må det foretas statlige kontrolltiltak på området.

Komiteen registrerer at Regjeringen foreslår å samle hjemmelsgrunnlaget for innhenting av opplysninger fra politi og forsikringsbransjen uten hinder av taushetsplikt. Komiteen merker seg imidlertid at Politidirektoratet har hatt innsigelser til dette med begrunnelse at den foreslåtte ordlyden kan tolkes noe videre enn eksisterende bestemmelser.

Komiteen er helt enig med Regjeringen i at anvendelse av lokale politivedtekter for å regulere oppskyting av fyrverkeri er uheldig. Komiteen er derfor enig i at det bør lages nasjonale retningslinjer som regulerer for eksempel produksjon, transport, omsetning og anvendelse. Komiteen innser imid-

lertid at det allikevel i tillegg kan være nødvendig å regulere ved bruk av lokale politivedtekter, på grunn av spesielle lokale forhold som for eksempel trehusbebyggelse m.m.

3. KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Odelstinget til å gjøre slikt

vedtak til lov

om endringer i brann- og eksplosjonsvernloven og el-tilsynsloven

I

I lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Loven har som formål å verne liv, helse, miljø og materielle verdier mot brann og eksplosjon, mot ulykker med farlig stoff og farlig gods og andre akutte ulykker, samt uønskede tilsiktede hendelser.

§ 4 bokstav c tredje og nytt fjerde strekpunkt skal lyde:

Med farlig stoff menes i denne lov:

- trykksatt stoff: annet fast, flytende eller gassformig stoff eller stoffblanding enn brann-, reaksjons- og eksplosjonsfarlig stoff, som er under trykk, og som derved kan representere en fare ved ukontrollert utslipp,
- reaksjonsfarlig stoff: fast, flytende eller gassformig stoff, stoffblanding, samt stoff som forekommer i kombinasjoner av slike tilstander, som ved kontakt med vann, ved sitt trykk, temperatur eller andre kjemiske forhold, representerer en fare for farlig reaksjon, eksplosjon eller utslipp av farlig gass, damp, støv eller tåke.

§ 19 første ledd skal lyde:

Virksomheter skal sørge for at sikkerheten i forhold til brann, eksplosjon, håndtering av farlig stoff og transport av farlig gods på veg og jernbane blir ivaretatt på en forsvarlig måte. Sikkerhetshensyn skal være integrert i alle virksomhetens faser, herunder planlegging, prosjektering, etablering, drift og avvikling.

I kapittel 4 skal ny § 19 a lyde:

§ 19 a. *Politiattest ved håndtering av eksplosjonsfarlig stoff*

Virksomheter skal sørge for at arbeidstakere som håndterer eksplosjonsfarlig stoff av slik mengde eller type som departementet bestemmer i forskrift, legger frem ordinær politiattest. Attesten skal vise om arbeidstakeren har slik vandel at vedkommende kan finnes skikket i henhold til brann- og eksplosjonsvernlovgivningens formål.

Sentral tilsynsmyndighet kan kreve fremlagt ordinær politiattest før utstedelse av bestemte sertifikater eller tillatelser til personer eller virksomheter som håndterer eksplosiv vare.

Departementet kan gi utfyllende forskrifter om politiattester etter denne bestemmelsen, herunder om oppbevaring, tidspunkt for utstedelse og hvilke virksomheter som omfattes.

§ 26 tredje ledd skal lyde:

Departementet kan gi forskrifter om krav til produkter og krav til den som *prosjekterer*, produserer, leverer, importerer eller markedsfører produkter, herunder krav om kvalitet og godkjenning av de stoffer som omfattes av loven, forbud mot eller påbud om bruk av produkter.

§ 28 skal lyde:

Departementet kan gi forskrifter om avgifter og gebyr til dekning av utgiftene forbundet med gjennomføringen av tilsynsmyndighetenes oppgaver etter denne loven.

Kommunestyret selv kan fastsette lokal forskrift om gebyr for gjennomføring av feiing og tilsyn med fyringsanlegg.

Om renteplikt ved for sen betaling av avgift eller gebyr ilagt i medhold av forskrift etter første og annet ledd gjelder lov 6. juni 1975 nr. 29 om eidegdomsskatt til kommunane § 26 tilsvarende.

Krav på avgift eller gebyr etter paragrafen her er tvangsgrunnlag for utlegg, og kan innkreves av skatteoppreveren etter reglene for innkreving av skatt.

Når Statens innkrevingsentral er pålagt å innkreve avgifter og gebyr som nevnt i første ledd, kan den inndrive avgiftene og gebyrene ved trekk i lønn og andre lignende ytelser som nevnt i lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett § 2-7.

Innkrevingsentralen kan også inndrive avgiftene og gebyrene ved å stifte utleggspant for kravet dersom panteretten kan gis rettsvern ved registrering i et register eller ved underretning til en tredjeperson, jf. lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant kapittel 5, og utleggsforetning kan holdes på Innkrevningssentralens kontor etter lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse § 7-9 første ledd.

Overskriften i kapittel 7 skal lyde:

Tilsyn, håndheving, sanksjoner, *opplysningsplikt* m.m.

I kapittel 7 skal ny § 31 a lyde:

§ 31 a. Særlig om tilsyn med kommunenes oppfyllelse av plikter

Departementet bestemmer hvem som skal føre tilsyn med kommunenes gjennomføring av plikter pålagt etter §§ 9 til 16.

For tilsyn med lovligheten av kommunenes gjennomføring av plikter etter §§ 9 til 16 gjelder kapittel 10A i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner.

§ 33 nytt tredje ledd skal lyde:

Opplysninger om branner, ulykker og uhell som har skjedd på områder som omfattes av loven kan kreves fra politi og forsikringsselskaper uten hinder av den taushetsplikt som ellers gjelder. Opplysningsplikten gjelder bare opplysninger som er nødvendige for at tilsynsmyndigheten skal kunne sammenstille nasjonale statistiske oversikter til bruk i samfunns-sikkerhetsarbeidet. Departementet kan gi forskrifter om opplysningsplikt etter dette ledd.

§ 43 ny bokstav e skal lyde:

e) kommunestyrets fullmakter til å gi lokale forskrifter om bruk eller forbud mot bruk av fyrverkeri.

II

I lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr gjøres følgende endringer:

§ 2 første og annet ledd første punktum skal lyde:

Elektriske anlegg skal *prosjekteres*, utføres, drives, vedlikeholdes og *kontrolleres* slik at de ikke frembyr fare for liv, helse og materielle verdier.

Kongen utferdiger tekniske forskrifter for hvordan elektriske anlegg skal *prosjekteres*, utføres, *vedlikeholdes*, *drives* og *kontrolleres*.

§ 5 nytt sjette ledd skal lyde:

Opplysninger om ulykker, uhell og branner som har skjedd på områder som omfattes av loven kan kreves fra politi og forsikringsselskaper uten hinder av den taushetsplikt som ellers gjelder. Opplysningsplikten gjelder bare opplysninger som er nødvendige for at tilsynsmyndigheten skal kunne sammenstille nasjonale statistiske oversikter til bruk i samfunns-sikkerhetsarbeidet. Departementet kan gi forskrifter om opplysningsplikt etter dette ledd.

§ 5 nåværende sjette ledd blir nytt syvende ledd.

§ 12 første ledd skal lyde:

Kongen kan gi forskrifter om krav til kvalifikasjoner for den som skal være faglig ansvarlig for eller selvstendig utføre arbeid knyttet til elektriske anlegg og elektrisk utstyr.

§ 12 annet ledd oppheves.

III

Denne lov trer i kraft straks.

Oslo, i forsvarskomiteen, den 4. juni 2009

Jan Petersen
leder

Bendiks H. Arnesen
ordfører

